

עמ"י 49386/01/14 - אליאור אליהו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז

24 ינואר 2014

עמ"י 49386-01-14 אליהו נ' מדינת
ישראל

לפני כב' השופט מנחם פינקלשטיין - סג"נ

העורר	אליאור אליהו
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד שני דרי (ממשרדו של עו"ד משה יוחאי)

ב"כ המשיבה עו"ד כהן מירב - מפקח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטתה של כב' השופטת קמא בדבר הארכת מעצרו של אליאור אליהו, החשוד בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

הפרת ההוראה החוקית מתייחסת להפרת תנאי שחרור ממעצר בית שבו נמצא העורר מזה כמה חודשים בגין תיק רכוש כשמשפטו עדיין מתנהל.

יצוין כי המשטרה ביקשה להאריך את מעצרו של העורר בארבעה ימים נוספים לצורך ביצוע פעולות חקירה, כאשר עילות המעצר הנטענות הן מסוכנות ושיבוש הליכי חקירה.

דעתה של השופטת קמא לאחר שעיינה בחומר החקירה היא בשלב זה קיים חשד סביר ברמה מספקת לצורך הארכת המעצר הראשונית. לעורר הרשעות קודמות רבות בעבירות רכוש, וכן בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, תקיפה ומספר הרשעות בעבירות של הפרת הוראה חוקית. השופטת ציינה עוד כי אין מדובר אמנם בחקירה מורכבת, אך יחד עם זאת

לצורך ביצוע פעולות חקירה מסוימות (המסומנות בדו"ח במ/1) יש לאפשר למשטרה לבצען כאשר העורר במעצר.

זאת משום שיש יסוד סביר לחשש ששחרורו עלול להביא לשיבוש הליכי חקירה, בעיקר נוכח מהות פעולות החקירה הנדרשות לביצוע. השופטת סברה כי ניתן לצמצם את מנין הימים המבוקש ועל כן האריכה את מעצרו של העורר עד ליום 26.1.14 בשעה 14:00.

ב"כ העורר טוענת כי הפרת ההוראה החוקית, שאין חולק עליה נובעת ממעצר שבו הן העורר והן אמו המפקחת חשו ברע והעורר נסע עם האיש האחר כדי להגיע לאמו במטרה ששניהם יגיעו לבית חולים. לדעתה, בנסיבות אלה אין לעצור בגין הפרת הוראה חוקית וניתן להסתפק במעצר בית. כמו כן, לדעת ב"כ העורר אין ראיות לעבירה של הכשלת שוטר. זאת ועוד, האחר שלפי הנטען ניסה למסור לעורר את מספר תעודת הזהות שלו - נחקר ושוחרר.

לעומת זאת, סבורה ב"כ המשיבה כי בהתבסס על החומר הקיים, הרי שהחלטת השופטת קמא צודקת ומאוזנת.

יצוין כי הערר נשמע שלא בנוכחות העורר, וזאת לפי בקשת באת כוחו.

עיינתי במסמכים שצוינו על ידי השופטת קמא והגעתי לכלל מסקנה כי אין לקבל את הערר.

שורש המחלוקת בדיון בעל פה נוגע לטענת ב"כ העורר כי הסיבה להפרת ההוראה הייתה רפואית גרידא. אכן, ב"כ המשיבה ציינה שגם במצב כזה לא היה מקום להפרת ההוראה החוקית. ואולם, מעבר לכך יש לציין כי מהחומר עולה - ובית משפט קמא הדגיש זאת - כי הגרסה שהובעה היום בדיון מטעם הסנגורית, בנוגע לנסיבות הפרת המעצר, איננה עולה לכאורה בקנה אחד עם האמור במסמכים שסומנו על ידי במ/3 ובמ/4. אוסיף כי גם מדוח הפעולה במ/2 עולה לכאורה גרסה אחרת.

בנסיבות אלה, וכאשר השופטת קמא צמצמה מאוד את תקופת המעצר, הרי נראה לי שהחלטתה שקולה.

לפיכך, נדחה הערר.

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ד, 24/01/2014 במעמד ב"כ הצדדים ובהעדר העורר.

מנחם פינקלשטיין, שופט, סג"נ